

Ζήτημα ια'.

"Οπως γίνεται ἡ θέρμη καὶ τίνος ὑπάρχει κράσεως.

Λύσις.

Οὐκ οἶδα περὶ ποίας μάλιστα θέρμης, τῆς ἐμφύτου καὶ κατὰ
 5 φύσιν ἢ τῆς παρὰ φύσιν καὶ ἐπεισάκτου τὸν λόγον ἐνταῦθα πε-
 ποίησαι. Δυνατὸν γάρ καὶ περὶ ἑκατέρας ἐννοεῖν τὸν τὴν ἀπορίαν
 ἀναγινώσκοντα· οἷς ὅπως ἡ θέρμη γίνεται καὶ τίνος ὑπάρχει κρά-
 σεως, οὐδαμῶς προσέθηκας εἰ φυσικὴ καὶ ἔμφυτος ἢ παρὰ φύσιν,
 εἰ βούλει, καὶ ἀλλοτρία, καὶ ταῦτα διττὴν εἰδῶς ἐν ἡμῖν τὴν
 10 θερμότητα, τὴν ἔμφυτον καὶ ὀθνεῖαν. "Οθεν καὶ περὶ ἑκατέρας διὰ
 βραχέων ᾤθηθην δεῖν τὴν λύσιν ποιήσασθαι, τί τε φυσικὴ καὶ ἔμ-
 φυτος θερμασία καὶ τί παρὰ φύσιν διαλαβῶν. Ἄπὸ γὰρ τούτων,
 οἶμαι, φανερόν ἐσται μάλιστα καὶ ὅπερ ἐζήτησας, εἴτ' ἔμφυτον
 εἶτε καὶ ὀθνεῖον θερμόν.

15 Φημί τοίνυν φυσικὴν εἶναι θερμότητα, τὴν αὐτὴν δὲ καλῶ
 καὶ φυσικὸν καὶ ἔμφυτον δήπου θερμόν, ἧς ἡ ἀρχὴ τοῦ ζώου ἢ
 φύσις. Συμφύεται γὰρ τῷ ζῳῷ καὶ διὰ τοῦτο λέγεται φυσικὴ,
 ὄργανον οὕσα καθόλου τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων. Οὐδὲ γὰρ οἶόν τε
 τὴν ψυχὴν ἄνευ τοῦ τοιούτου θερμοῦ παράξει τινὰ τὴν τυχοῦσαν
 20 ἐνέργειαν. Ἄπαν δὲ ὄργανον ἀνάλογόν τε ἐκείνῳ δεῖ εἶναι, οὐ ἐστὶν
 ὄργανον, καὶ τὸν προσήκοντα λόγον πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀποτέ-

5. τῆς Ε· λείπει Π ἐπεισάκτου Π: ἐπίσάκτου Ε 8. οὐδα-
 μῶς Ε: οὐδαμοῦ Π εἰ ἔγραψα: ἢ ΕΠ 10. ὀθνεῖαν Ε: ὀθνεῖαν Π

11. ὠήθην Ε: ὠήθειν Π 13 ἐζήτησας Ε: ἐζή τησας χωρι-
 ζόμενα ὑπὸ ὀπῆς ἐν τῷ χάρτη Π 16. φυσικὸν Ε: φυσι κὴν χωρι-
 ζόμενα ὑπὸ ὀπῆς ἐν τῷ χάρτη Π 17. ζῳῷ Ε: ζῳῷ ἐκ τοῦ τὸ πρῶ-
 τον γραφέντος ζῳον Π διὰ τοῦτο Π: διατοῦτο Ε 19. παράξει
 τινὰ ἔγραψα: παράξαι τινα ΕΠ 20. ἐστὶν Ε: ἐστὶν Π τὸ ἀπο-
 τέλεσμα Ε: ἀποτελεσμα Π

λεσµα σώζειν. Ἄλλως γὰρ τό τε ὄργανον τό τε οὐ ἔστιν ὄργανον
καί τὸ δι' ὃ τὸ ὄργανον μάτην ἂν εἶη καὶ οὕτως ἂν ἐν τοῖς οὐσι
καθ' αὐτὸ δήπου τὸ μάτην συνεισαχθείη. Δεῖ ἄρα καὶ τὴν ἔμφυτον
θέρµην, ὄργανον οὖσαν ψυχῆς, ὡςπερ εἴρηται, μὴ ἀπολελυµένην τε
καὶ ἀπλῆν ἔχειν τὴν κρᾶσιν, ἀλλὰ ζύνθετόν τε καὶ ἀναφεροµένην **5**
πρὸς τε τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις πρὸς τε τὰ ἔργα τούτων, κάκει-
νοῖς ἀνάλογον εἶναι καὶ διὰ ταῦτα ζυγκεκραµένην ψυχρῶ τε καὶ
ὕγρῶ καὶ ξηρῶ καὶ εὐκρατόν τε καὶ ζύµμετρον· καὶ καλοῖτό γ' ἂν
διὰ ταῦτα δικαίως φυσικὴ τε καὶ ἔμφυτος κρᾶσις. Μᾶλλον δὲ ἀπὸ
ταύτης ἢ φυσικῆ καὶ ἔμφυτος κρᾶσις θερµὴ λέγοιτ' ἂν τοῦτο μὲν **10**
διὰ τὸ ἐν τῇ τῶν ζῶων κρᾶσει τὸ θερµὸν τὰς ἄλλας νικᾶν καὶ
ὑπερβάλλειν ποιότητος· τὰ γὰρ ζῶα καὶ κατὰ τὸν ἐκ Περγάμου
θερµὰ δήπου διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπερβάλλουσαν θέρµην καὶ τὰς
λοιπὰς νικῶσαν ποιότητος· τοῦτο δὲ διὰ τὸ τὸ θερµὸν δραστηκώ-
τατον εἶναι τῶν ἄλλων ἀπασῶν ποιότητων. Οὐδεμία γὰρ, ὡς ὁ **15**
αὐτός φησι, τὰ γειτνιῶντα αὐτῇ μεταβάλλει ποιότης ὡς τὸ θερµόν.

Τοιαύτη μὲν οὖν ἢ φυσικὴ καὶ ἔμφυτος θέρµη τῇ πρὸς ἀλλή-
λας τῶν πρώτων ποιότητων δράσει τε καὶ πείσει ἀνάλογον ὄργανον
τῇ ψυχῇ γινοµένη· ἢ δὲ παρὰ φύσιν ἔστιν ἢ ἔκ τινος ἐξωτερικῆς αἰ-
τίας, ἥτις ποτ' ἂν εἶη, μήτε οἰκείας τῇ φύσει, μήτε μὴν ἀπὸ ταύτης **20**
τὴν ἀρχὴν εἰληφύϊας, ἐπερχοµένη τῷ σώματι, οὐκ ἀνάλογον ὄρ-
γανον οὖσα τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, οὐδὲ τὸν ἀρµόζοντα πρὸς τὰ
ἔργα σώζουσα λόγον τοῦτο μὲν τῷ ἐπείσακτος καὶ ἀλλότριος εἶναι,

1. ἔστιν E: ἔστιν Π   2. καὶ οὕτως Π: οὕτως E   3. καθ'
αὐτὸ ἔγραψα: καθαυτὸ EΠ   4. τε E: τὲ Π   5. ἀπλῆν Π:
ἀπλῆν E   8. καλοῖτό ἔγραψα: καλοῖτο EΠ   13. διὰ E: καὶ
διὰ Π   15. ἀπασῶν Π: ἀπασῶν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος
ἀπάντων E   ὁ E: λείπει Π   16. αὐτός φησι ἔγραψα: αὐτός
φησὶ EΠ   18. τε E: τὲ Π   πείσει Π: πύσει E   ἀνάλογον E:
ἀνά λόγον Π   20. ἥτις Π: ἥτις E   21. εἰληφύϊας ἔγραψα:
εἰληφύϊας E: εἰληφύϊα Π   ἀνάλογον Π: ἀνάλογον E
23. τῷ Π: τὸ E

τοῦτο δ' αὖ πάλιν τῇ ἑαυτῆς δυσκρασίᾳ μὴ σώζουσα τὴν πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ἔργα ἀναλογίαν. Λέγοιτο δ' ἂν ἡ τοιαύτη καὶ παρὰ φύσιν κρᾶσις, πρὸς τὸ θερμότερον ἀποκλίνουσα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῆς ἐμφύτου θερμότητος.

- 5 Ἐξ ὧν φανερόν τίσιν ἡ φυσικὴ καὶ ἔμφυτος θέρμη τῆς παρὰ φύσιν καὶ ἐπεισάκτου θερμότητος διενήνοχε. Πρῶτον μὲν γὰρ τοῖς αἰτίοις, ἔπειτα τῷ εὐκράτῳ τε καὶ δυσκράτῳ καὶ ὅλως ὡσπερ τὸ ἄκρον τοῦ μέσου· ὡς γὰρ ἀρετὴ πρὸς κακίαν, οὕτως εὐκρασία πρὸς δυσκρασίαν· κἀντεῦθεν ἐπομένως τῷ τε εἶδει καὶ τῇ μορφῇ,
- 10 καθάπερ τὸ ὑγιεινὸν τοῦ νοσώδους ὡς νῦν σώματος διενήνοχε. Περί γε μὴν τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἄμφω ὡς πρὸς τρόπου τοῖς ἐναντίοις εἰώθασιν γίνεσθαι, εἴτε πνεῦμα εἴτε χυμὸς εἴτε μόριον τοῦτ' ἂν εἴη, ἐν ᾧ πρὸς ἀλλήλους καὶ ποιοῦσι καὶ πάσχουσι. Τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμὸν ἢ εὐκρατον τῷ παρὰ φύσιν θερμῷ καθάπερ
- 15 ἄκρῳ μέσον ἀντίκειται, καὶ ἐναντίον, ἢ ἔμφυτος θέρμη τῇ παρὰ φύσιν θερμότητι, καθάπερ ἀρετὴ κακία, ὡσπερ ἐλέγομεν.

Τοιαύτη τίς ἐστὶ καὶ οὕτω πως γίνεται ἢ τε κατὰ φύσιν ἢ τε παρὰ φύσιν θερμότης, καὶ τοιαύταις ἀλλήλων διαφοραῖς, ὡς ἐκ πολλῶν ὀλίγα λέγειν, διενηνόχασιν.

- 20 Ταυτὶ μὲν οὖν ἱκανὰ καὶ περὶ τούτου τοῦ ζητήματος· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο σαφὲς ἂν γένοιτο τοῖς αὐτοῖς. Λέλυται γὰρ καὶ αὐτὸ διὰ τῶν αὐτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄλλο τι ζητεῖ ἢ τί ποτέ ἐστὶν ἡ φυσικὴ καὶ ἔμφυτος θέρμη. Ὅθεν περὶ αὐτοῦ λέγειν ἀφέντες, τὸ τελευταῖον θεωρήσωμεν ζήτημα.

1. ἑαυτῆς ἔγραψα: ἑαυτῆ ΕΠ 3 κρᾶσις ἔγραψα: κρᾶσις ΕΠ

9. ἐπομένως Ε: ἐπομένως Π εἶδει Ε: εἶδη Π 10. ὑγιεινὸν Ε: ὑγιεινὸν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ὑγιεινὸν Π

16. κακία Π: καὶ κακία Ε 17. τίς ἐστὶ Ε: τίς ἐστὶ Π

20. ἱκανὰ Ε: ἱκανὰ Π 21. σαφὲς Ε: σαφῆς Π 22. ἄλλο ἔγραψα: ἄλλό ΕΠ ποτέ ἐστὶν ἔγραψα: ποτέ ἐστὶ Ε: ποτε ἐστὶν Π

Ζήτημα ιθ'.

Πόσα εἰσὶ τὰ πράγματα τὰ ζωννύοντα καὶ βοηθοῦντα καὶ ἀνορθοῦντα τὴν τοῦ ἀνθρώπου ὑγίειαν, καὶ ποῖά εἰσι.

Λύσις.

Τρεῖς εἰσὶν αἱ διαθέσεις καὶ φύσεις τοῦ ἡμετέρου σώματος, ὡς μικρῶ πρόσθεν ἐλέγαμεν, ὑγίεια, νόσος καὶ οὐδετέρα διάθεσις, ἐν ὅλῳ τῷ τῆς ὑγείας οὐσά γε πλάτει. Ἀνάγκη τοίνυν τὸν ἐνεργεῖα νοσοῦντα καὶ τῆς ὑγείας ἔξω γενόμενον ἔκ τινος τούτων πίπτειν εἴτ' ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως. Οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν ἡμέτερον λόγον, εἴθ' οὕτως εἴτ' ἐκείνως τοῦ αὐτοῦ καὶ κατ' ἀμφοτέρα δήπου συμβαίνοντος. Εἰ δὲ πρὸς τὴν οἰκείαν ὑγίειαν ἐπανελθεῖν δεῖ τὸν οὕτω τῆς ὑγείας ἐκπεπτωκότα, εἰ μὲν ὑγιεινὸς ἦν ἐσαεὶ, τοῖς ὑγιεινοῖς διὰ παντὸς αἰτίοις ἐπανέρχεσθαι χρὴ πρὸς τὴν ὑγιεινὴν διάθεσιν ἐσαεὶ, εἰ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῖς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰ δ' οὐδέτερος, εἴτε διὰ παντὸς εἴθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῖς οὐδετέροις αἰτίοις, τοῖς τε διὰ παντὸς τοῖς θ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὥσπερ αὖ πάλιν, εἰ νοσώδης ἀπλῶς, τοῖς νοσώδεσιν ἀπλῶς αἰτίοις, τοῖς τε διὰ παντὸς τοῖς θ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Ἐυμετρεῖται γὰρ τοῖς σώμασι τὰ γε αἰτία, καὶ, ὥσπερ ἐκεῖνα τριττὰ, ὑγιεινὰ, νοσώδη τε καὶ οὐδέτερα,

3. ποῖά εἰσι Π: ποῖα εἰσὶ Ε 5. εἰσὶν Ε: εἰσὶν Π 6 (καὶ κατωτέρω ἐν διαφοροῖς πτώσεσιν). ὑγίεια ἔγραψα: ὑγεία ΕΠ

7. οὐσά ἔγραψα: οὔσα ΕΠ γε Π: λείπει Ε τοίνυν Π: τοίνυν ἐκ τὰ νῦν ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ῥα τῇ αὐτῇ χειρὶ τοίνυν Ε

9. ἀμέσως Ε: ἀμέσως ἐκ τοῦ ἀθέσως Π 10. εἴτ' Π: εἴτ' ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος εἴτε Ε 13. διὰ παντὸς ἔγραψα: διαπαντὸς ΕΠ

14-15. εἰ δ' οὐδέτερος — εἴθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Ε: λείπουσι Π 16 (καὶ 17). διὰ παντὸς Π: διαπαντὸς Ε

19. ὑγιεινὰ Ε: ὑγιεινα Π νοσώδη Π: νοσώδη ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος νοσώδει Ε τε Ε: τὲ Π

οὕτω καὶ τὰ ποιητικὰ τῶν αὐτῶν αἷτια καὶ τὰ φυλακτικὰ τριττά πάντως ἐχρῆν εἶναι, ὑγιεινὰ δῆλον ὅτι, νοσώδη τε καὶ οὐδέτερα.

Ἔχεις τὰς τῶν ζητηθέντων σοὶ λύσεις, εἰ μὲν ἱκανῶς, σοὶ χάρις, ἐξ ὀλίγων πολλὰ νοεῖν δυναμένῳ καὶ ἐξ ἀρχῶν τὰ ἐκ
 5 τῶν ἀρχῶν, εἰ δ' οὐχ ἱκανῶς, τί μαθεῖν ἐχρῆν τὸν διὰ σμικροῦ μέλανος ὄλα πλήθη πραγμάτων γράφειν ἀναγκασθέντα;

Ἐρρωσο φιλοσοφῶν ἀεὶ, καὶ εἴ τι δὲ πρὸς ἡμᾶς τῶν τοιούτων γράφειν ἐθέλεις, γράφε μὴ κητοκνῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΠΑΡΕΛΙΟΥ

2. δῆλον ὅτι ἔγραψα: δηλονότι ΕΠ τε Ε: τὲ Π νοσώ-
 δη Π: νοσώδη ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος νοσώδει Ε 3 σοι Π:
 λείπει Ε 4. ἐξ ἀρχῶν Ε: ἐξαρχῶν Π 5. οὐχ Ε: οὐχ' Π
 7. τοιούτων Ε: τοιούτω Π

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- Σελ. οη'. Ἡ σημείωσις 9 πρέπει νὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν 7 καὶ νὰ προταχθῇ τῆς νῦν 7 (διόρθου 8) καὶ 8 (διόρθου 9).
- » 1 στ. 7 σχολίων ἀντὶ Παλαιολόγου γράφε Ἀργυροπούλου. Πρόσθεσ δ' ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Μαδριτείου κώδικος ἔχει γραφῆ διὰ χειρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρως.
- » 3 » 9-10 σχολίων ἀντὶ περιεστηκέναϊ γράφε περιεστηκέναι
- » 11 » 7 ἀντὶ ἄν γράφε ἄν
- » » » 10 » δαπάνη γράφε βασάνω
- » 14 » 3 » γένοιτο εἶεν γράφε γένοιτο· εἶεν
- » 19 » 22 » ἡμέρα γράφε ἡμέρη
- » 20 » 4 » αὐτόν » αὐτόν
- » » » 2 σχολίων ἀντὶ δι' αὐτόν γράφε δι' αὐτόν
- » 22 » 5 ἀντὶ γὰρ γράφε γὰρ ὦν
- » » » 10 » τοσοῦτον γράφε τοιοῦτον
- » 23 » 8 » ἐκείνου καὶ γράφε καὶ
- » 25 » 10 » εἴτ' γράφε εἴτ'
- » 26 » 8 » αὖ » δ' αὖ
- » » » 2 σχολίων πρόσθεσ δ' Ψ: λείπει Ξ
- » 27 » 4 » ἀντὶ NBAM: εἰκόασιν A γράφε BAM: εἰκόασιν N
- » 29 » 2 ἀντὶ 1089 γράφε 1098
- » 72 » 21 » οἴους » οἴοις
- » 83 » 2 σχολίων μετὰ τὸ χαρμερπιῆ πρόσθεσ: τοῦ ρ διαγεγραμμένου διὰ γραμμῆς κάτωθεν
- » 107 » 7 σχολίων κάτωθεν ἀντὶ ΠΜΒΓ γράφε ΠΑΒΓ
- » 112 » 12 ἀντὶ πάντη γράφε πάντη
- » 115 » » » » » »
- » 119 » » » Ἡ γράφε Ἡ
- » » » 13 » πατὴρ γράφε ὁ πατὴρ κατὰ τὰ τοῦ Ἀγαλλιανοῦ ἐν σ. 289,2
- » 134 » 27 » εἴκουσί γράφε εἴκουσί

- Σελ. 142 στ. 2 τῆς ἐπιγραφῆς ἀντὶ ΛΥΣΙΣ γράφει ΛΥΣΕΙΣ
 » 143 ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι » » » »
 » 183 στ. 31 ἀντὶ *Qued* γράφει *Quae*
 » » » » » *spetialissimem* γράφει *spetialissimę*
 » 186 ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀντὶ ΕΠΙΣΤΟΛΑ γράφει ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 » 189 στ. 4 ἀντὶ 1468 γράφει 1460
 » 190 » 3 ἐπιγραφῆς ἀντὶ Φλωρήντιας γράφει Φλωρεντίας
 » » » ἀντὶ 26 Ὀκτωβρίου... 26 Ὀκτωβρίου 1470 (;)
 » 191 » 19 » 1470 γράφει 1471. Τακτέα δὲ ἡ ἐπιστολὴ 5
 μετὰ τὴν ἐν σ. 192 ὑπ' ἀρ. 6.
 » 193 » 3 » *iustissimum* γράφει *iustissimum*
 » » » 8 » *Ie* γράφει *Te*
 » 195 » » τῆς ἐπιστολῆς ὑπ' ἀρ. 9 ἀντὶ *referte* γράφει *referte*;
 » » » 7 μετὰ τὸ τέλος τῆς σημειώσεως πρόσθετος Ἐξεδόθη δ'
 ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τὸ πρῶτον οὐκ ἄνευ πταισμά-
 των ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ *Cappelli* ἐν τῇ *Litte-*
ratura τοῦ Ταυρίνου τῆς 1 Δεκεμβρίου 1896.
 » 196 » 9 ἀντὶ *suscipe* γράφει *suscipe*;
 » 197 Τῆς πρὸς Λαυρέντιον Μένδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ ἐπιστολῆς
 τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου τὸ αὐτόγραφον, ὅπερ εἶχεν ἄλ-
 λοτε ὁ μαρκίων *Queux de Saint-Hilaire*, εὐρίσκεται
 νῦν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Περικλεῖ Ἀλεξάνδρου Ἀργυ-
 ροπούλῳ, καθ' ἃ ἐγνώσθη μοι μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν σ.
 196 - 197. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῆς γενομένης ὑπ' ἐμοῦ ἀντιβολῆς
 πρὸς τὸ αὐτόγραφον τοῦτο, εὐγενῶς τεθὲν εἰς τὴν διάθεσίν
 μου ὑπὸ τοῦ κατόχου, ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ *Le-*
grand δὲν εἶχε κατὰ πάντα ὀρθῶς, ἰδίως περὶ τὴν στίξιν,
 παρειέφρησαν δὲ καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἔκδοσιν παροράματα
 τινά, ἐπαναλαμβάνω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐνταῦθα, ἐκδί-
 δων πιστῶς κατὰ τὸ αὐτόγραφον.

Ioannis Argyropylos: Laurentio suo salutem.

Antonius Rocca Pisanus, vir egregius et mihi
 familiarissimus, meas ad te litteras iure amicitie

impetravit, quibus te ad iusticiam servandam: interfecti illius Petri Mastrani iura exequenda hortarer. Hortor itaque te, mi suavissime Laurenti: quem ut in ceteris bonis humanis: sic et in iusticia defendenda nemini tempestatis huiusce homini cedere certe scio: ut hac etiam in causa id agas: quod et in ceteris agere semper consuevisti. Quid enim aliud aut te facere: aut me te admonere hac in causa decet? Tu es equitatis amator. Ego sum utriusque amicus: atque ideo iura illius tuo maxime munere servari percupio. Si pater homicidę conscius est cedis: cur non ut homicida et ipse lueret pęnas? Illud igitur inquiretur iusticię lege, consciusque si fuerit inventus, obnoxius crimini iudicetur. Plusquam verisimile profecto esse videtur: compulsu patris auctoritateque filium cedem egisse: si uterque: magisque pater: interfectum illum odio tanto persequabatur. At eum patrem quem ita rem gessisse constaret, quis non asseruerit una cum filio et manus ad idem scelus movisse, et mucronem eundem ad eandem necem strinxisse? Illum magis homicidam profecto quam filium, ratione sane primi principii, auctoramenti deliberationisque omnes homines si vera fateri velint uno ore unaque sententia iudicarent. Tu mi Laurenti hac in causa ita agas velim: ut ab universis hominibus plus apud te societatis humane salus quam nonnullorum hominum valere gratia videatur. Vale perpetuo felix: et me ut soles ama. Raptim.

Romę, tertio idus februarii.

Σελ. 197 στ. 21 ἀντὶ *Jaannes* γράφει *Joannes*

» 202 » 3 » capita γράφει capitano, καθ' ἃ ἀπέδειξε νέα ὑπ' ἐμοῦ ἀντιβολή

- Σελ. 202 στ. 11 καὶ 12 - 13 ἀντὶ *habbiamo* γράφει *habbiano*.
- » 206 » 18 ἀντὶ τετρακοσιοστῶ γράφει τετρακοσιοστῶ τεσσαρακοστῶ
- « 216 » 3 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 251) πρόσθετες καὶ τοῦ *Alexandre (Plethon) Traité des lois*. Ἐν Παρισίοις 1858 σ. 373 κ. ἐ.).
- » 219 - 221. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος περιλαμβάνεται πλὴν τοῦ *Vaticanus graecus 1393 (B)* καὶ τοῦ τῆς *Vallicelliana CVIII, 5 (Λ)* καὶ ἐν τῷ *Αχυρεντιακῶ Plut. LV cod. 13 φ. 1^δ*, αἰῶνος ιε', καθ' ὃν καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ *Bandini Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae Mediceae Laurentianae* Τόμ. Β' σ. 276 καὶ ἐν τῷ *Ἀμβροσιακῶ D 118 inf., φ. 119^δ* κ. ἐ., τοῦ ιε' αἰῶνος. Λαβὼν δὲ μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν οἰκείων σελίδων, ἐν αἷς ἐξέδωκα ταύτην τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοῦτον τὸν κώδικα ὑπ' ὄψιν ὡς καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Bandini*, ἐπανεκδίδω αὐτὴν ἐνταῦθα, προσθεὶς εἰς τὰς σημειώσεις καὶ τὰς διαφόρους γραφὰς τοῦ *Ἀμβροσιακοῦ (M)* καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Bandini (Φ)*. Τὴν δὲ συμφωνίαν ἀπάντων τῶν κωδίκων ἐδήλωσα διὰ τοῦ Π. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐθεώρησα περιττὸν νὰ σημειώσω παραπεμπτικὰ τινα σημεῖα καὶ ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς ἐν τῷ *M*, εἰς ἃ οὐδὲν ἀνταποκρίνεται ἐν τῇ ὥσ. Ὁμοίως δὲν ἐσημείωσα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι ἐνίοτε ὑπὸ τῆς πρώτης πιθανῶς χειρὸς ὑπογεγραμμισμένας λέξεις.

Βησσαρίων καρδινάλις Ἰωάννη τῷ Ἀργυροπούλῳ εὖ πράττειν.

Ἄνεγνωμεν ἃ πρὸς τὰ ἐν προοιμίαις τῆς ὑπὲρ Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνιστάμενος γέγραφες. Ἐθαυμάσαμεν οὖν, ὅτι πρὸς οὕτω βραχὺν καὶ σαφῆ λόγον ἐλληνικόν, ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ἐπιτετμημέ-

1. Ἄνεγνωμεν Φ: ἀνεγνομεν ΒΛΜ προοιμίαις ΛΜΦ: προοιμίαις ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος προοιμείου Β

νως εἰ ἔνια τῶν εἰδῶν εἰσι χωριστὰ ἢ πάντῃ ἀχώριστα, καὶ, εἰ χωρι-
 στὰ, πρότερον καθ' αὐτὰ ὑφεστηκότα ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα· ἄλλως
 γὰρ ἂν ἐνῆν τὰ Πορφυρίου πρὸς ἔπος ἐκθέσθαι, γνῶριμα καὶ παισὶν
 ὄντα· τοσοῦτον λόγων πλῆθος ἀντέθηκας, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. Ἄπερ
 καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τὸν λόγον ποιούμενα οὐ διερρήξαμεν ἀνα- 5
 γνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθει, καὶ ἅμα ὅτι οὐδὲν ἂν ἐγίνετο προὔργου
 διαρραγέντων· καὶ γὰρ δὴ πολλοὶ καὶ πρὸ ἡμῶν ἔγνωσται, ἐν ταῖς
 δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὁμιλίαις καὶ ταῦτά σου πολλάκις παρεν-
 εῖραντος, εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον εἴτε καὶ μὴ, οὐδὲν δεῖ λέγειν. Διερ-
 ρήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδαμῶς· αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὄρας, σχολὴν ἄγον- 10
 τες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἅμα καὶ τὸ ἐρίζειν καὶ μάτην ἐπιδείκνυσθαι,
 Θεόδωρον ἐξετάσκει τοὺς λόγους ὅσον δύνανται προετρέψαμεν καὶ κοινῇ
 συνδιασκέψασθαι μετὰ σοῦ, εἰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα οὐτ' ἐπὶ τῶν ὄντων
 οὐτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φῆς, καὶ ἅμα γυμνασίας λογικῆς
 ἕνεκα καὶ ὥστε ἢ πεισθῆναι ἢ μεταπεισῆναι ἡμᾶς. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τὸ 15
 κελευσθὲν ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ, ὡς περὶ καὶ πρότερον ταῦτα ἀκηκοότες καὶ
 εἰδότες, ὁμῶς οὐδένα πρὸς σέ πεποιήμεθα λόγον, δεδιότες μὴ χαλε-
 πῆνης διὰ τὸ εὐόργιστον, καὶ, περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εὐνοϊκὸν
 τῆς δοξοσοφίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σέ διαθέσεως ἠμείψαμεν. Οὕτω
 καὶ νῦν εὐλαχθούμεθα πέμψκει σοὶ τὰ γεγραμμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ὁμοίᾳ 20

1. ἔνια Φ: ἔνοια Π εἰσι Φ: εἰσὶ ΛΜ: εἰσὶ Β 2. αὐτὰ Φ: αὐτὰ Π
 ἐπινοίαις ΛΜΦ: ἐπίνοίαις ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπινοίαις Β
 3. β α 4. ἀντέθηκας καὶ ἐν τῇ ᾧ ἀντέθηκας Μ οἶμαι ΒΜΦ: οἶμαι ἐκ τοῦ τὸ
 πρῶτον γραφέντος οἶμαι Λ 5. ποιούμενα ΛΜΦ: ποιούμενα ἐκ τοῦ τὸ πρῶ-
 τον γραφέντος ποιούμενον Β 6. προὔργου ἔγραψα: προύργου Π 8. ταῦτά
 σου ἔγραψα: ταῦτα σου ΒΛΦ: ταῦτα σοῦ Μ 10. σχολὴν ΛΜΦ: σχολὴν
 ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος σχολὴν Β 11. ἐπιδείκνυσθαι ΒΜΦ: ἐπιδείκνυ-
 σθαι ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπιδείκνυσθαι Λ 12. θεόδωρον ΛΜΦ:
 θεόδορον Β 12-13. κοινῇ συνδιασκέψασθαι Φ: κοινῆσεν διασκέψα-
 σθαι ΛΜΒ 14. οὐτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσ-
 θετα ἐν τῇ ᾧ Λ Ἐν τῇ ᾧ χειρὶ νεωτέρᾳ Plato 18 Μ γυμνασίας λογικῆς Π:
 ἐν τῇ ᾧ χειρὶ νεωτέρᾳ Bessarion lib. 337 Μ 15. ὥστε ΛΜΒ: ὡς Φ 16. κε-
 λευσθὲν ΛΜΒ: κελευθὲν Φ 17. ὁμῶς ΒΛ: ὁμῶς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος
 ὁμῶς Μ 17-18. χαλεπῆνης ΒΛ: χαλαιπίνης Μ: χαλεπῆνης Φ 19. τῆς
 δοξοσοφίας — διαθέσεως ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσθετα ἐν τῇ ᾧ Λ
 ἠμείψαμεν ΒΛΦ: ἠμίψαμεν Μ οὕτω ΛΜΦ: οὕτω Β

ψυχῆς ἡρεμία καὶ σὲ οἴσειν, καίτοι μετρίως τε καὶ πρὸς τὸν λόγον, οὐ τὸν λέγοντα εἰρημένα, καὶ ἅμα σοῦ ἀρξάντος. Τοῦτο δὲ οὐ δεινὸν, εἴ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος, μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ περιττὸν καὶ μάλιστα ὅτι καὶ μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους ἡμῶν
 5 ἐκοινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῶν, εἴ ἀπ' εὐνοίας, ὡς φῆς, ἐγεγόνει. Τὸ γὰρ ἀπ' εὐνοίας καὶ πρώτοις καὶ μόνοις τοῖς φιλουμένοις κοινούμεθα. Ἦ οὖν ἔφημεν, οὐ πέμπομέν σοι τὰ γεγραμμένα, οὐτ' ἴσως πέμψομεν, εἴ μὴ ἐπαγγέλλοιο πρῶτον ἢ μὴν ἀνευ ἔριδος καὶ χολῆς καὶ διέναι καὶ ἀντειπεῖν, εἴ βούλοιο, καὶ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν καὶ
 10 θυμὸν καὶ χόλον. Τοῦτο δὲ φημεν ὡς οἶόν τε μὲν ἀνθρώπῳ καὶ μέρος τι παθητικὸν ψυχῆς ἔχοντι, σοφῶ δὲ ἄλλως καὶ διὰ τῆς ἰσῆρας ἡγμένῳ φιλοσοφίας. Εὐ πράττειν.

Σελ. 225 στ. 26 ἀντὶ *Crassatores* γράφε *Grassatores*

» 226 » 6 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 38-41 πρόσθετες καὶ ὑπὸ Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου ἐν Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ Μ. Βρετοῦ 1870 σ. 355 κ. ἐ.

» 232 » 5 ἀντὶ *por* γράφε *per*

» » » » » *intentimo* γράφε *intendimo*

» » » 6 » *que* γράφε *qua*

» » » ἐν τέλει πρόσθετες *C[ichus]*

» 304 » 2 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις ὑπὸ τοῦ πρόσθετος *Migne* (Ἑλληνικῆς Πατρολογίας Τόμ. ΡΞΑ' σ. 958) καὶ ὑπὸ τοῦ

» 315 » 11 Ἡ ἐπιστολὴ 6 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 316 ἀρ. 7.

» 316 » 14 ἀντὶ *KAROLOU H'* γράφε *KAROLOU Z'*

» » » 15 » 1 Ἰουνίου γράφει 18 Μαΐου

» 327 » 19 » *senzia* γράφει *senza*

» 332 Ἡ ἐπιστολὴ 2 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 333 ὑπ' ἀρ. 3.

1. ἡρεμία ἔγραψα: ἡρεμία Π σὲ ΒΛΦ: σε Μ τε ΜΦ: τὲ ΑΒ

2. σοῦ ΑΜΒ: σου Φ 3. μᾶλλον ΒΜΦ: μᾶλ(ἔπεται μάλ διαγεγραμμένον)λον Λ

5. ἐκοινώσω ΜΦ: ἐκοινώσω ΒΛ πρὸ ΜΒΦ: πρὸ ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέν-
 el

τος περὶ Λ ἡμῶν εἰ ἀπ' ΑΜΦ: ἡμῶν Λ ἀπ' Β 6. κοινούμεθα ΜΦ: κινού-
 μεθα ΒΛ 7. ἔφημεν ΜΦ: ἔφαμεν ΒΛ 8. ἐπαγγέλλοιο ΒΜΦ: ἐπαγγέ-
 λοιο Λ καὶ χολῆς ΒΜΦ: καὶ χολῆς Λ 9. ἀντειπεῖν ΑΜΦ: ἀντειπεῖν

ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀντίπειν Β 10. δὲ φημεν ΜΦ: δὲ φημέν ΒΛ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.	
Εἰσαγωγή		α'
Τοῦ αὐτοῦ [Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου] Περὶ τῶν ἀγγέλων πρὸς τὴν τοῦ Ἀργυροπούλου γνώμην ἀντιφερόμενον . .	»	ρκ'
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου διδασκά- λου τοῦ Ἀργυροπούλου μονωδία εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον	»	1
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου παραμυθητικὸς πρὸς Κων- σταντῖνον τὸν βασιλέα ἐλθόντα ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ λαβόντα τὰ σκῆπτρα τοῦ Ἰωάννου ἀποθανόντος . .	»	8
Ἰωάννου διδασκάλου τοῦ Ἀργυροπούλου βασιλικὸς ἢ περὶ βασιλείας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Πα- λαιολόγον	»	29
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου Ἀργυρο- πούλου λόγος παραμυθητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα Κων- σταντῖνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑαυτοῦ μητρός.	»	48
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρ Ἰωάννου διακόνου καὶ ἄρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Ἀργυροπούλου ἐπι- στολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Τραπεζούντιον	»	66
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	75
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	76
Τῷ λαμπροτάτῳ καὶ περιφανεστάτῳ μεγάλῳ δουκὶ [Λουκᾶ Νοταρᾶ] Ἰωάννης διδάσκαλος ὁ Ἀργυρόπουλος συνοπτικώ- τατον περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, ἐν ᾧ καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ὅρου τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ γεγενημένου . .	»	107
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου τοῦ κριτοῦ τοῦ δημοσίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν μακαριώτατον πάπαν κῦρ Νικόλαον	»	129
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀργυ- ροπούλου λύσις ἀποριῶν καὶ ζητημάτων τινῶν ἅπερ ἐζή- τησέ τις τῶν ἐν τῇ κατὰ Κύπρον φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν.	»	142

Ἰωάννου διακόνου τοῦ Ἀργυροπούλου προλεγόμενα εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα	Σελ. 175
Compendium de regulis et formis ratiocinandi per Iohannem Argyropulum ex omnibus regu- lis breviter excerptum atque compositum gra- tia Phylippi Valerii discipuli sui	» 181
Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαὶ	» 187
1. Πρὸς Νικόδημον Τραγκεδίνην σ. 187.— 2. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 188.— 3. Πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 189.— 4. Πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 190.— 5. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 191.— 6. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 192.— 7. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 193.— 8. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 194.— 9. Πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεᾶτσον Μαρτίνον Σφόρτσαν σ. 195.— 10. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 196.— 11. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 197.— 12. Πρὸς Δομένικον Ῥοδόρειον καρδινάλιον Ταυρίνου σ. 198.	
Ἰσαακίου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν δούκα Με- διολάνου Γαλεᾶτσον Σφόρτσαν	» 202
Φραγκίσκου Φιλέλφου ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρό- πούλον	» 204
1. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Ἀπριλίου 1441, σ. 204.— 2. Ἐκ Μεδιολάνου, 5 Νοεμβρίου 1457, σ. 206.— 3. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Νοεμβρίου 1457, σ. 207.— 4. Ἐκ Μεδιολάνου, 26 Φεβρουαρίου 1458, σ. 209.— 5. Ἐκ Μεδιολάνου, 4 Ὀκτωβρίου 1458, σ. 210.— 6. Ἐκ Μεδιολάνου, 11 Ὀκτωβρίου 1466, σ. 210.— 7. Ἐκ Μεδιολάνου, 22 Ἰουνίου 1469, σ. 214.— 8. Ἐκ Μεδιολάνου 18 Ἰουλίου 1474, σ. 214.— 9. Ἐκ Βο- ωνίας, 30 Ἰουνίου 1475, σ. 215.— 10. Ἐκ Μεδιολάνου, 21 Αὐγούστου 1475 (Εἰσαγωγῆς σ. νζ' σημ. 2).	
Διαφόρων ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρόπούλον	» 216
1. Μιχαὴλ Ἀποστόλη Ἀργυροπούλου σ. 216.— 2. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννη Ἀργυροπούλου σ. 218.— Βησσαρίωνος καρδινάλιου σ. 219.— Δονάτου Ἀτζαϊώλη σ. 222.— 5. Τοῦ αὐτοῦ σ. 223.— 6. Ἰακώβου Πιχκολόμινη καρδινάλιου Παβίας σ. 224.	
Μιχαὴλ Ἀποστόλη τοῦ Βυζαντίου προσφώνημα εἰς τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Ἀργυρόπούλον ὅτε ἤρ- ξατο διδάσκων προτροπῇ βασιλέως ἐν τῷ τοῦ Ξενῶνος καθολικῷ μουσεῖῳ	» 227
Ἐπιστολὴ τοῦ δούκῃς Μεδιολάνου Γαλεᾶτσου Σφόρτσα Ἰσαακίῳ Ἀργυροπούλῳ	» 232
Ἰάννου Λατκάρεως Ῥυνδακηνοῦ ἐπίγραμμα εἰς Ἀργυρό- πούλον τὸν φιλόσοφον	» 233

Τοῦ τιμιωτάτου δικαιοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Θεοδώρου τοῦ Ἀγαλλικνοῦ Ἀνασκευῆ τοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης Λατίνων βιβλίου Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου	»	234
Ἐπιστολαὶ ἐν αἷς γίνεται λόγος περὶ τῶν Ἀργυροπούλων Ἰωάννου καὶ Ἰσαακίου.	»	304
1. Ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου Λασκάρως Ἰωάννη Πάρδω σ. 304. —		
2. Ἐπιστολὴ Θεοδώρου Γαζῆ Φραγκίσκου Φιλέλφω σ. 307. — 3. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Πέτρον Περλεόνην σ. 312. — 4. Δονάτου Ἀτζαῖ- ώλη πρὸς Ἰακώβον Ἀμμανάτην Πικκολόμινη καρδινάλιον Παβίας σ. 313. — 5. Πάπα Καλλίστου Γ' πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκί- σκον Σφόρτσαν σ. 314. — 6. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Δονάτον Ἀτζαῖ- ώλην σ. 315 — 7. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Θωμᾶν ἰατρὸν τοῦ βα- σιλέως Καρόλου Ζ' σ. 316. — 8. Δονάτου Ἀτζαῖώλη πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 318. — 9. Δονάτου Ἀτζαῖώλη πρὸς Νικόλαον Περρότην σ. 318. — 10. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς Ἰακώ- βου Ἀτζαῖώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 319. — 11. Ἀπόσπα- σμα ἐπιστολῆς Ἰακώβου Ἀτζαῖώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 320. — 12. Ἰακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη ἐπισκόπου Παβίας πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 320. — 13. Πάπα Σίξτου Δ' πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 321. — 14. Καρδινάλιου Βησσαρίωνος πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 322. — 15. Φ. Γονζάγα καρδινάλιου Μαντούης πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γα- λεάτσον Σφόρτσαν σ. 323. — 16. Ροβέρτου de Sanseverino πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 325. — 17. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἀντώνιον Anguissole de Placentia σ. 326. — 18. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς τὸν Ga- lassio de Galassio σ. 327. — 19. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Με- διολάνου σ. 328. — 20. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Λαυρέντιον τὸν Μέ- δικον σ. 328. — 21. Ἰακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη καρδινάλιου Παβίας πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον σ. 329.		
Ἀποφάσεις τῆς αὐθεντείας τῆς Φλωρεντίας περὶ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου	»	331
1. 5 Ὀκτωβρίου 1458 σ. 331. — 2. 23 Ἰουλίου 1471 σ. 332. — 3. 21 Ὀκτωβρίου 1466 σ. 333. — 4. 8 Νοεμβρίου 1471 σ. 339.		
Ἐπίμετρον	»	340
1. Ἐπιστολὴ Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρόπουλον σ. 340. — 2. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον Ἀργυρόπουλον σ. 341. — 3. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ambrosino de Longignana σ. 341. — 4. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον Ἀρ- γυρόπουλον σ. 342.		
Παροράματα καὶ προσθήκαι.	»	343

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ

Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 213 ^b τοῦ ὑπ' ἀρ. 1908 κώδικος τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης	Σελ. ιγ'
Πανομοιότυπον τῆς γραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 173 ^a τοῦ αὐτοῦ κώδικος	» ιγ'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὸν λατινικὸν κώδικα 1 τοῦ Pluteus LXXXIV τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης	» ξε'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ εἰκόνα	» ξς'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐλληνικῶν κωδίκων τῆς Βιέννης εἰκόνα	» ξζ'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν παρὰ τῷ Ἰσαὰκ Bullart εἰκόνα	» ξη'
Σφραγὶς Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κάτωθεν ἐγγράφου πρὸς Γαλεάτσον Σφόρτσαν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ Μεδιολάνου	» ξη'
Ἐπιγραφή τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ τάφου Ἰωάννου τινὸς Ἀργυροπούλου	» ιη'
Τὸ οἰκόσημον τοῦ φαναριωτικοῦ οἴκου τῶν Ἀργυροπούλων. Εἰκὼν τοῦ μεγάλου διερμηνέως Ἰακώβου Ἀργυροπούλου ἐξ ἐλαιογραφίας παρὰ τῷ κ. Θρασυβούλῳ Περικλέου; Ἀργυροπούλῳ	» ριβ'

Πίνακες ὄλοσέλιδοι.

Πίναξ Α'. Αὐτόγραφος λατινικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου	» ρκς'
Πίναξ Β'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου διδάσκοντος ἐν τῷ Μουσεῖῳ τοῦ Ξενῶνος	» ρκς'
Πίναξ Γ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κατὰ τὸν Παῦλον Ἰόβιον	» ρκς'
Πίναξ Δ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ὑπὸ τοῦ Δομινίκου Ghirlandajo	» ρκς'
Πίναξ Ε'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν τῇ Ἀμβροσιακῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μεδιολάνου	» ρκς'
Πίναξ Σ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 2 ^a	» ρκς'
Πίναξ Ζ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 8 ^a	» ρκς'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007